

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CV. Carthusiani uti nequeunt Privilegiis Regularium sine licentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

fringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris, seu Constitutionum Congregationis præfata reduci, seu adversus illas oris aperitionis, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Congregationis Mantuanæ, ejusque Conventuum quorumcumque, & aliis quibilibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, & Congregationi, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibilibet, etiam specificis, & individua mentione, & expressione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantificumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificis, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CV. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Carthusien., quo statuitur, ne quis utatur privilegiis aliorum Regularium in nonnullis casibus sine consensu Rev. P., aut Capituli Generalis.

Privilegia aliorum Regularium d. Ordini concessa fuerunt a Greg. XV. Const. ed. 1623., Febr. 3. P. 2. ab Alexandro III. confirmatus fuit Ordo Constit. ed. 1176., Sept. 2., P. 17., & ab hoc Pontifice approbata fuere illius nova statuta Constit. ed. 1688., Martii 27. P. 12., item extat confirmatio alterius Decreti Capituli pro quadam Taxa Constit. ed. 1682. Aug. 24. P. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum fel. rec. Gregorius PP. XV. prædecessor noster eidem Ordini Privilegia aliis Regularibus concessa gratiose communicaverit, Capitulum Generale dicti Ordinis anno 1679. celebratum, ut statuta ipsius Ordinis, quæ præcipue ob solitudinem, & silentium, specialia, & strictiora, quam aliorum Ordinum sunt, illibata servaret considerans, ex communicatione privilegiorum hujusmodi aliquos ejusdem Ordinis Monachos inveniri, qui sibi placencia licere putarent, & prætextu opinionum quorundam Theologiæ moralis Doctorum de hujusmodi privilegiis nimis large sententium, atque etiam quorundam verborum in ipsis Literis Apostolicis contentorum, quæ pro suo captu interpretabantur, statuta prædicta penitus evertere conarentur, illaque per privilegia hujusmodi abrogata esse censentes, se iidem privilegiis frui debere pertinaciter assererent, ad præcludendam tot erroribus viam, prævertendamque animarum perniciem, quæ inde potuisset exoriri, decretum, seu Statutum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Ex Sedis quidem Apostolicæ gratia Ordo gaudet communicatione Privilegiorum aliorum Regularium Ordinum, ut patet ex Bulla Gregorii PP. XV. sed ne ullus unquam abusus ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipsius Sedis Apostolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipsa explicat, aut restringit, statuimus, & ordinamus, ne ulla persona Ordinis possit uti privilegiis aliis Regularibus concessis circa casus, censuras, & dispensationes, quæ in nostris Statutis expressa non habentur, absque scitu, & consensu Rev. Patris, aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum istorum dispensatio. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Procurator Generalis Statutum, seu Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nobis propterea dilecti etiam filii Superioris Generalis dicti Ordinis, ac Capituli Generalis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur Superiorem Generalem, & Procuratorem Generalem præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Dat. 31. Julii
1682. An. 6.

Causa d. Decreti extitit abusus Privilegii a Greg. XV. concessi.

Decretum Capituli Generalis.

Preces Superioris, ac Procuratoris Generalis.

Confirmatio supra relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quancumque ſpectabit, inuolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quocumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores iudicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienſer, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem proſus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur; quæ haberetur iſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXXI. Jul. MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CVI.

Transferetur Indulgentia Plenaria perpetua in Feſtis SS. Placidi, & Mauri ad Feſta SS. Zoili, & Felicis in Monasterio S. Zoili de Corriion Palentinæ Diœceſis.

Prædicta Indulgentia in Feſtis SS. Placidi, & Mauri conceſſa fuit a Clemen. X. Conſtitut. ed. 1671. Dec. 19. P. 2.

Dat. 24. Aug. 1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Monachi Monasterii Sancti Zoili Locii de Carrion Palentinæ Diœceſis Ord. Sancti Benedicti, quod inter alias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac poenitentiarum relaxationes Chriſtifiſidelibus Eccleſias Ordinis ejuſdem S. Benedicti viſitantibus, a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conceſſas, ſel. recor. Clemens Papa X. Prædeceſſor pariter Noſter, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifiſidelibus, vere poenitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refeſtis, qui aliquam ex Eccleſiis quoruncumque Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium, eatenus erectis, & in poſterum quancumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus in Sanctorum Benedicti, & Scholaſticæ, ac Placidi, & Mauri feſtis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti Commemoratio ibidem fieri ſolet a primis Veſperis, uſque ad occaſum Solis dierum hujusmodi ſingulis annis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione piæ ad Deum preces effuſiſſent, quo die ex prædictis id egiſſent plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in

A Clemen. X. conceſſa fuit præd. Indulgentia in feſtis S. Benedicti, Scholaſticæ, Placidi, & Mauri.

Domino in perpetuum conceſſit, prout in literis Apoſtolicis deſuper in ſimili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis uberius continetur.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat præſata Eccleſia Monasterii S. Zoili de Carrion a Chriſtifiſidelibus illarum partium, diebus feſtis Sanctorum Placidi, & Mauri, minus frequentetur, majorque ad illam confluat Fidelis Populi multitudo in diebus Feſtis Sanctorum Zoili, ac Felicis Martirum quorum Corpora (ut pie creditur) in eadem Eccleſia honorifice collocata ſunt. Nobis propterea d. Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis oportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ſupplicationibus eorumdem Abbatis, & Monachorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porreſtis inclinati, Indulgentiam plenariam diebus feſtis Sanctorum Placidi, & Mauri conceſſam, ut præfertur, quoad Eccleſiam Monasterii S. Zoili de Carrion dumtaxat in diebus feſtis eorumdem Sanctorum Zoili, & Felicis Martirum; itaut Chriſtifiſideles vere poenitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refeſti, qui de cætero eandem Eccleſiam in diebus feſtis memoratorum Sanctorum Zoili, & Felicis a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis dierum hujusmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi, ut ſupra oraverint, quo die prædictorum id egerint eandem plenariam Indulgentiam omnium peccatorum ſuorum, & remiſſionem conſequantur, quam conſequerentur ſi in iſis feſtivitibus Sanctorum Placidi, & Mauri Eccleſiam prædictam viſitarent, ſervata tamen cæteroqui ſupradictarum literarum forma, & diſpoſitione, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo transferimus; in contrarium faciētib; non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcator. die XXIV. Aug. MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de electione S. Ignatii de Loyola in Patronum Regionis Cantabriæ.

CVII.

Similem electionem S. Joſephi habes Conſtit. ad 1671. Apr. 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sac. Ritibus præpoſitorum emanavit ad favorem dilectorum filiorum Communitatum, ac Univerſitatum, & hominum, Civitatum, & Locorum, Regionis illius Cantabriæ, quæ Hiſpanice Vizcaya nuncupatur Decretum tenoris, qui ſequitur: videlicet. Sacra Rituum Congregatio ad relationem Emi, & Rmi Dni Cardinalis Columnæ, cogita cauſa, quod Regio illa Cantabriæ, quæ hiſpanice Vizcaya nuncupatur per omnium Civitatum, & Locorum ſuffragia elegit ſibi Patronum unicum Sanctum Ignatium de Loyola Societatis Jeſu Fundatorem ob præſtantem ejus Sanctitatem, & ſpecialem omnium propenſionem in eum, utpote illius dominatus originarium, & hujusmodi electio facta fuit ſervatis ſervandis juxta Decretum ſuper electione Sanctorum in Patronos ab eadem Sacra Congregatione juſſu ſel. rec. Urb. VIII. ſub die 23. Martii 1630. emanatum, prædictam electionem approbavit, & confirmavit: Et de præſato S. Ignatio, ut præfertur in unicum Patronum principalem ſic electo, prærogativas omnes eiſdem

Preces Abbatis, & Monachorum.

Tranſlatio præſate Indulgentiæ.

Dat. 7. Sept. 1682. An. 6.

Decretum præd. Congregationis.